

Salt, 5 de Juliol de 1956

Rd. Sr. Eugeni Ferrer, pvre.
Rocallaura (Lleida)

Distingit senyor rector:

Us torno, corregit, el vostre exercici preliminar. Esteu ja tan avançat en el domini del català, que no fóra de cap utilitat la repetició d'aquest exercici a la fi del curs.

Les comptades faltes que hi heu fet, no són pas de sintaxi, precisament, sinó gairebé totes d'ortografia. Les dificultats de sintaxi, així com les de lèxic, les heu salvades molt bé, a excepció d'una o dues. Us en felicito sincerament.

Us adjunto els textos a traduir corresponents a les cinc primeres lliçons. Els dos darrers són particularment difícils. Llegiu abans tot el que es refereix als pronoms febles i a llurs combinacions (pàgines 58 a 65 del llibre de gramàtica).

Quant a les regles de puntuació, cap diferència no hi ha entre el català i el castellà, si no és la supressió, en català, dels punts d'interrogació i d'admiració en frases que no siguin molt llargues. Altrament, en la qüestió de col·locar els punts i les comes, les regles no són gaire precises ni rigoroses: hi ha un bon marge de llibertat per al qui escriu. Depenen una mica del gust i de l'estil de cadascú.

No és necessari, ni sovint correcte, de traduir literalment. Però, tractant-se d'exercicis de gramàtica, tampoc no convé d'apartar-se massa del text original.

<u>Faltes</u>	<u>Correcció</u>
magnitut	magnitud (9)
son	són (35)
aculliment	acolliment (31)
après	après
l'hi	la hi (60)
seguda	asseguda
entregar	lliurar, donar
soble	sobre
aixó	això
cartaginés	cartaginès
vegé	veié, véu (88)

OBSERVACIONS

Els nombres entre parèntesis es refereixen a les pàgines del llibre de gramàtica que cal consultar.

La combinació "l'hi", que us he esmenat substituint-la per "la hi", fóra correcta si l' fos la forma elidida del pronom el. Però aquest pronom reemplaça "la cara" (femení singular), i es troba ésser, doncs, la forma elidida del pronom "la", que és millor de no elidir davant i o u febles, precedides o no de h.

Tenim en català els dos verbs seure i asseure, de significació semblant; però no idèntica. El primer és intransitiu, no admet un complement directe: "La mareu seu a la cadira". El segon és transitiu o pronominal: "La mare as-

.../...
asseu el nen a la cadira", "la mare s'asseu a la cadira". No podem dir "la mare asseu a la cadira" ni "la mare seu el nen a la cadira" o "la mare se seu a la cadira". Segut i assegut són respectivament els participis passats de seure i asseure. L'únic d'aquests dos participis que pot fer ofici d'adjectiu (cas que comentem) és assegut.

"Entregar" es un castellanisme.

Heu escrit "soble" en lloc de "sobre". Suposo que es tracta d'un lapsus.

La forma "vegé" (3ª persona singular del pretèrit perfet d'indicatiu simple del verb "veure") no és correcta.

Actualment, hom intercala un punt volat, en lloc d'un guionet, entre les dues eles de la lletra ll (ela doble o geminada).

Sembla que vacilleu en la col·locació dels dos accents greu i agut quan les vocals a accentuar són la e i la o. Si distingiu bé la e i la o tancades de la e i la o obertes (per exemple: la e de pere de la e de pera i la o de carbó de la o de aixo), accentueu, quan ho hagi de fer, amb accent agut les tancades i amb accent greu les obertes. Si no les distingiu bé, diguen-m'ho, que us donare unes altres regles.